א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
קלימולין נ' חמים וטעים בע"מ
ת"צ 17-02-8069
סוג עניין: תובענה ייצוגית
תאריך פתיחה: 05 פברואר 2017
רמת חיסיון: פתוח לציבור

בבית משפט המחוזי

בתל-אביב - יפו

סבינה קלימולין ת.ז. 311641815
ע"י ב"כ עו"ד שרון ענבר פדלון ו/או טלי לופו
מרחוב הנופר 4/17, קריית- השרון, נתניה
טל: 054-3116123 פקס: 072-2329097

התובעת;

- נגד -

חמים וטעים בע"מ 511017097
הסתת 7, חולון 5885621

הנתבעת;

מהות התביעה: כספית, הצהרתית, נזיקית, חוזית, עשיית עושר ולא במשפט והפרת חוק הגנת הצרכן ותקן ישראלי.

הסעד המבוקש: כספי, הצהרתי, צו עשה.

סכום התביעה של התובעת: ₪ 127.90
סכום התביעה ביחס לכלל חברי הקבוצה: אינו ניתן להערכה בשלב זה, אולם לצורך סבור האוזן מוערך כ- ₪ 2,700,000.

תובענה ייצוגית

בית- המשפט מתבקש להורות בזאת כדלקמן:

א. לקבל את התביעה להלן כתובענה ייצוגית מכוח חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו- 2006 (להלן: **"החוק"**).

ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה מוגשת התביעה בהתאם לסעיף 10א לחוק תובענות ייצוגיות כדלקמן:

> **"כל אדם טבעוני ו/או הנמנע מאכילת ביצים ו/או הנמנע מאכילת ביצים מסיבות בריאותיות (רגישות לביצים) ו/או בשל ערכים אישיים, אשר רכש מוצר מסדרת "הסדרה הטבעונית מבית חמים וטעים", בהסתמך על כך כי עסקינן במוצרים אשר אין כל סבירות לגביהם כי הם מכילים ביצים ו/או עקבות ביצים, וזאת החל מ- 7 שנים עובר להגשת הבקשה"**

(להלן: **"חברי הקבוצה"**)

*****רצ"ב תצהיר התובעת סומן כ-נספח ב' לבקשה**

<u>פתח דבר</u>

1. תביעה זו עוסקת בהונאת הציבור ובהטעיה גסה של צרכני הנתבעת.

2. הנתבעת (להלן: **"חמים וטעים"**) מכנה את סדרת מוצריה, **כמוצרים "טבעוניים", אולם באותה נשימה רושמת היא, בפירוט "האלרגנים" שבגב המוצרים ובאותיות "טל ומטר", כי המוצרים עשויים להכיל עקבות של "ביצים".**

3. תכלית תובענה זו, שעניינה בהבטחת אמון הציבור בסימון מוצרים כ"טבעוניים", מטופלת באמצעות הוראת סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, לפיה הטעיה הינה כל מעשה או מחדל, העלול להטעות צרכן ביחס לכל עניין מהותי בעסקה, כאשר עפ"י החוק והפסיקה אין צורך בהטעיה למעשה ודי שהמעשה או המחדל עלולים להטעות צרכן.

4. עיקר עילת התביעה בענייננו נעוץ, איפוא, בפער המידעים הסותרים, שבין המצג המודגש שהציגה הנתבעת על פני אריזת המוצרים (**"טבעוני"**), לבין המציאות אשר רשומה בגב המוצרים באותיות "טל ומטר", כי קיימת היתכנות מסוימת לכך כי המוצרים עלולים להכיל עקבות ביצים- ולאוו דווקא בהכרעה בסוגיה האם המוצר הספציפי נשוא התובענה הכיל או לא הכיל שאריות ביצים.

5. שכן אדם אשר פועל עפ"י צו מצפונו, ואשר סיגל לעצמו אורח חיים טבעוני או אשר נמנע מצריכת ביצים בשל בעיות בריאותיות, היה נמנע לחלוטין מרכישת מוצר אשר קיים בו חשד כי הוא עלול להכיל עקבות ביצים או כל רכיב אחר שמקורו מן החי.

6. ראש הנזק הנתבע בענייננו בין היתר, נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה, המגולם בשלילת כוח הבחירה מן הנפגע.

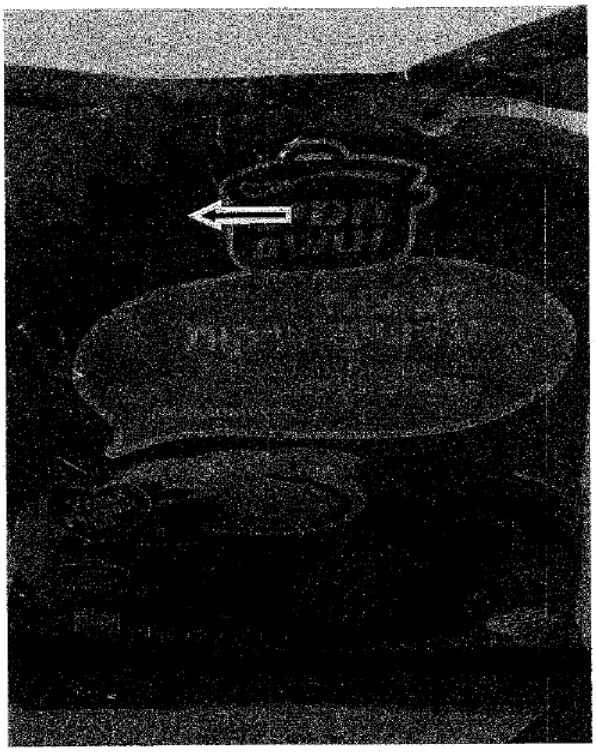
7. כאשר אנו עוסקים במוצר מזון, זכותם של צרכנים לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה להימנע. מי שרוצה למשל לצרוך מזון כשר, אורגני או טבעוני וכיוצ'ב, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג תוך הטעיה אינו שכזה או שקיים חשד בצידו כי אינו שכזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו.

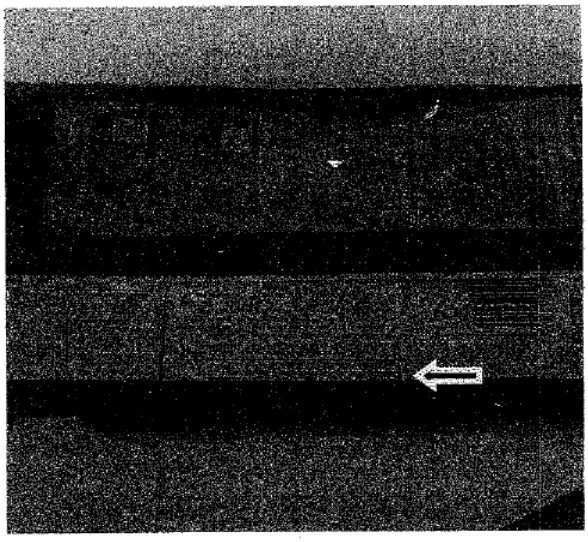
8. כידוע, <u>טבעונות</u> היא אורח חיים המתאפיין בהימנעות מאכילת בשר, חלב, ביצים, ומזונות אחרים אשר מקורם הוא מן החי, ולרוב גם בהימנעות משימוש במוצרים העשויים מבעלי חיים. שלושת הנימוקים המרכזיים לבחירה בתזונה טבעונית, הם הנימוק המוסרי- הומאני, הנימוק הבריאותי והנימוק האקולוגי.

9. אין ספק כי מיתוג מוצר כ "טבעוני"- כמוהו בעיני הציבור כ"תו תקן" המעיד על כך שאין כל אפשרות לגביו כי עשוי הוא להכיל עקבות כלשהן של רכיבים מן החי לרבות ביצים, כפי שבמוצר המתכנה "כשר"- אין ספק בצדו כי קיים חשש כי אינו כשר.

10. המבקשת והקבוצה יטענו כי הנתבעת או מי מטעמה, הטעו אותם בכך ששיווקו מוצרים תוך ידיעה ו/או חשש כי המוצרים שונים מהמוצהר בהם. פעלו ברשלנות או בחוסר זהירות, למרות שהיה עליהם לצפות את הנזק ולא נקטו באמצעים סבירים למניעתו. פעלו בחוסר הגינות, תוך פגיעה באוטונומיה של קהל לקוחותיהם.

להלן נראות אריזת המוצר נשוא הבקשה:

הפרת סעיפים הנוגעים לעילה אשר בייסוד התובענה

11. עפ"י תקן ישראלי רשמי 1145, "סימון" על מוצר מזון מוגדר כדלקמן:

2.9. סימון מידע רלוונטי למזון, לרבות ייצורו, החסנתו, הובלתו והשימוש בו. המידע יכול להיות כתוב, מודפס, משוכפל, מוטבע, מצויר או מצולם על האריזה או על תווית או על תג ודומיהם, המוצמדים לאריזה או הנלווים אליה.

12. ואילו דרישות כלליות לגבי מוצר מזון- הן כי אותו סימון יהא נכון, לא מטעה וניתן להוכחה:

3.3. כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וניתן להוכחה.

13. מסקנת הדברים הינה, כי מוצר מזון המתכנה "טבעוני", על אף שאינו מוגדר בחקיקת מזון כלשהי ובפרט בתקן 1145, הינו מהווה מידע סימוני רלוונטי ומהותי למזון, אשר בהתאם לתקן שלעיל, עליו להיות לא מטעה, נכון וניתן להוכחה.

14. כמו- כן, סעיף 3.5 לתקן מורה כי מידע נוסף, שלא נדרש בתקן זה, יהא מותר לכלולו בסימון ובתנאי שלא יהיה מנוגד לדרישותיו, ולהלן:

3.5. מותר לכלול בסימון גם מידע נוסף, שלא נדרש בתקן זה, ובלבד שלא יהיה מנוגד לדרישותיו.

15. הווה אומר, באם המידע המצוי על אריזת מוצר מזון, בענייננו "טבעוני", הינו מידע מטעה, אזי שאין לכלול אותו בסימון המוצר.

16. בנוסף, עפ"י **חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו- 2015**, "חקיקת מזון", הינה כוללת תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון. (סעיף 2 לסעיפי ההגדרות שבחוק).

17. **סעיף 14 לחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון)**, מורה כי לא ייצר יצרן ולא יבוא יבואן מזון המסומן בסימון שאינו תואם את המזון, אלא אם כן הותר הדבר בחקיקת המזון, להלן לשון הסעיף:

התאמת הסימון והמפרטים למזון	**14.** (א) לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון המסומן בסימון שאינו תואם את המזון, אלא אם כן הותר הדבר בחקיקת המזון. (ב) לא ימסור ולא יפרסם יצרן או יבואן מידע הנוגע למזון שהוא מייצר או מייבא, לפי הענין, ושאינו תואם את המזון, ובכלל זה מידע הנוגע לתהליך ייצור המזון, מהותו, רכיביו או תכונותיו. (ג) לא ימסור ולא יפרסם משווק מידע - (1) בנוגע למזון שאינו ארוז מראש בידי היצרן - אם המידע אינו תואם את המזון; (2) בנוגע למזון הארוז מראש בידי היצרן - אם המידע אינו תואם את המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הציבור.

18. כמו- כן, הנתבעת ומי מטעמה הפרו את סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו **איסור הטעיה**, הקובע כדלקמן:

2.	איסור הטעיה		
	(א)	לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד החתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:	
		(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;	
		(4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם.	

19. כן, תטען המבקשת כי הנתבעת כ"יצרנית" היא האחראית להטעיה המתנוססת על אריזותיה, כדלקמן:

אחריות להטעיה באריזה

(א) היתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו; על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את חיצרן, חיבואן, האורז והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2.

(ב) בחובענה בשל עוולה לפי סעיף זה תהא ליצרן, ליבואן, לאורז ולמעצב הגנה אם הוכיח שלא הוא אחראי להטעיה אלא פלוני שנקב בשמו ובמענו.

20. המבקשת תטען כי אלמלא מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת הרי שהיא וקבוצת הרוכשים לא היו רוכשים את המוצרים האמורים.

21. מיותר לציין כי מדובר בעניין בעל חשיבות מבחינתו של הצרכן. כאשר רוכש הוא מוצר אשר מתנוסס עליו כי הוא "טבעוני", אין דבר חשוב יותר מבחינתו של הצרכן מאשר לדעת האם תכונותיו של המוצר, תואמת את הכתוב. למרות הכיתוב המתנוסס והמודגש ולמרות הוראות החוק הנהירות, מסרה הנתבעת מידע סותר על מוצריה, כזה אשר אינו מאפשר לצרכנים טבעוניים או לכאלה אשר נמנעים מלאכול ביצים, להנות מן המוצרים.

22. לאור כל האמור, החשש הכבד העולה במכלול פרמטרים אילו, הוא כי צרכנים הלוקים במחלות ו/או פגמים בריאותיים וכאלה הנמנעים מלאכול ביצים עפ"י צו מצפונם, יישאו מבטם אל מוצרי המשיבה, תוך הסתמכות על המצג הכוזב ו/או יוטעו לחשוב כי המדובר במוצרים אשר לא קיים בהם כל חשש או חשד להימצאות עקבות, שאריות ביצים.

23. יודגש, כי במקרה דנן, הצהרות שיווקיות כי מוצרי המשיבה הינם "טבעוניים", הינן בבחינת שימוש ציני במילה.

24. כידוע, חברות המזון, משקיעות מאות מיליוני שקלים בכל שנה ב"מיתוג ערכי", דהיינו באופן בו מייחסים מותגים לערכים בעלי משמעות בקרב קהל היעד ובכך גורמים לעליית ערכו של המותג- הצרכנים מוכנים לשלם עבורו יותר.

25. גישה זו של "מיתוג ערכי" מתמקדת בין היתר ב"תזונה נבונה"- ערך אשר משווק תחת מזון בריא כגון: טרי, אורגני, ללא חומרים משמרים, מחומרים טבעיים בלבד, נטול גלוטן, נטול לקטוז ומזון טבעוני.

<u>הצדדים</u>

26. **הנתבעת, חברת "חמים וטעים בע"מ"** נוסדה בשנת 1980, החברה מתמחה בייצור מוצרי מזון קפואים מסורתיים אתניים, בין הייתר מייצרת סדרת מוצרים טבעוניים המתכנים בשם "**הסדרה הטבעונית מבית חמים וטעים**".

27. להלן מוצרי הנתבעת מסדרת המוצרים הטבעוניים:

קציצות בורגול וירקות, קציצות קינואה וחמוציות, קציצות עדשים וירקות, קרוטוני עדשים לסלט, קרוטוני קינואה וחמוציות לסלט.

(להלן: "**הנתבעת**")

*****רצ"ב פירוט אודות זהות הנתבעת כשם שמופיע אצל רשם החברות (הודפס מאתר של משרד המשפטים) מסומן כנספח ג' לבקשה**

התובעת הנה טבעונית, אשר על פי צו מצפונה אינה צורכת מוצרים אשר מקורם מן החי, התובעת רכשה ברשת שופרסל את מוצר המשיבה המתכנה "**קציצות עדשים וירקות**".

(להלן: "**התובעת**")

<u>רקע עובדתי - נסיבתי</u>

29. התובעת רכשה את מוצר הנתבעת, שעה שהסתמכה על המסומן בו "טבעוני", תוך שהיא סבורה כי אין חשד בצדו כי הוא עלול להכיל ביצים, עקבות ביצים, שאריות ביצים וכיוצב'.

30. לאחר שצרכה מן המוצר, הבחינה התובעת בכיתוב המוצע בגב האריזה כי המוצר עלול להכיל עקבות ביצים.

31. התובעת כאדם טבעוני, נחרדה למראה כיתוב זה ומיד חשה תחושות של גועל, עלבון, זלזול, כעס, רמאות וסלידה מן הנתבעת, אשר הנתה אותה והוליכה אותה בכחש.

32. המשיבה הציגה לתובעת ולציבור צרכנייה מצג כי מוצרה "טבעוני", וזאת על אף שקיים חשד בצידו כי הוא אינו שכזה, כאשר יודעת היא כי בלב הצרכן מצויה העדפה ברורה ומוגדרת למזון בעל איפיון מסוים, שמקורה בהשקפת עולמו.

33. על- כן, תהתה התובעת מדוע הותירה הנתבעת את התובעת בעלטה כאשר סיפקה לה ולציבור צרכנייה מידעים סותרים. מחד כי המוצר הוא טבעוני ומאידך כי קיים חשש כי הוא מכיל רכיבים אשר מקורם מן החי!!

34. כמובן, שלולא הכיתוב המטעה "טבעוני", התובעת לא הייתה נכשלת ברכישת המוצר ובודקת באופן יסודי בגב אריזת המוצר, באם יש חשד בצדו כי מכיל הוא שאריות ביצים או כל רכיב אחר אשר מקורו מן החי.

35. למעשה, תטען התובעת כי הכיתוב "טבעוני" בכותרת המוצר, מנע מבעדה והכשיל אותה מלבצע בדיקות נוספות באריזת המוצר וכי ברי כי כיתוב שכזה (טבעוני), יש בו כדי להסיר דאגה מלבבות הצרכנים כי המוצר שהם צורכים נקי לחלוטין משאריות רכיבים אשר מקורם מן החי.

36. יודגש כי בענף המזון, קיימות עשרות חברות אם לא מאות, אשר מייצרות מוצרים, אשר אינם מכילים רכיבים אשר מקורם מן החי, ועדיין, אין הן מעזות לצאת במיתוג "טבעוני", שמא יטעו את ציבור הצרכנים, שאולי קיימות שאריות של מזון אחר בפס הייצור אשר עליו מכינים מזון "טבעוני".

37. בעצם הכלת הכיתוב "טבעוני", אשר מבדל את מוצרה של הנתבעת ממוצרים אחרים שאינם מתכנים בכינוי זה, מצופה- כי מוצריה יהיו בחזקת נקיים מכל חשש/ חשד להימצאות שאריות של מזון אשר מקורו מן החי, שהרי באם המשיבה "רוכבת" על גל המיתוג "הטבעוני" ובכך משיאה היא את רווחיה, ראוי כי תתן ערך מוסף שאינו קיים במוצרים רגילים.

38. התובעת בדקה ומצאה כי בכל סדרת מוצריה של הנתבעת המתכנים "טבעוניים", קיים חשד כי עלולים הם להכיל עקבות ביצים.

*****רצ"ב תמונות אריזת המוצר נשוא הבקשה, סומנו כ- נספח ד' לבקשה.**

*****רצ"ב תמונות מוצרים טבעוניים נוספים מסדרת הנתבעת, סומנו כ- נספח ה' לבקשה.**

נזקה של התובעת

39. בעניינו נגרם למבקשת נזק ברור ומובהק. מדובר בנזק שהוא ממוני (עלותו של המוצר) אשר נחזה כטבעוני, שעה שקיים חשד בצדו כי הוא אינו כזה, ובנוסף מדובר בנזק שהוא בלתי ממוני (פגיעה באוטונומיה של הפרט).

40. עלותו הממוצעת של מוצר המשיבה **הינה 27.90 ₪.**

41. בעקבות הטעיית הנתבעת את התובעת ותוך הסתמכותה על מצג מטעה, מתקיים בענייננו "כשלון תמורה מלא" ועל- כן תדרוש התובעת השבה של מלוא כספה אשר נלקח ממנה במרמה ושלא כדין.

הפגיעה באוטונומיה של הפרט- נזק בלתי ממוני

42. בנוסף, נגרם למבקשת נזק שאינו ממוני. המשיבה מנעה מהמבקשת ומהקבוצה המיוצגת את הזכות לקבל מידע אמיתי- עליו יוכלו לבסס את החלטתם באם לרכוש את מוצריה בין אם לאו באופן כנה ומושכל.

43. כמו- כן, נמנעה מהתובעת הזכות לקבוע אילו מוצרים תכניס לגופה, ומאיזו סיבה תעשה כן.

44. הנה כי כן, הנזק הלא- ממוני שנגרם למבקשת והתחושות השליליות שהיא חשה משהתחוור לה שהיא צרכה מוצר אשר קיים בצדו חשד כי הוא מכיל עקבות ביצים, הוא נזק ממשי אשר נגרם כתוצאה ישירה מהתנהלותה העוולתית של המשיבה.

45. התובעת הכניסה לגופה מוצר מזון וזאת מבלי שניתנה לה ההזדמנות להחליט אם היא מעוניינת בדבר - ובכך נפגעה האוטונומיה שלה על גופה.

46. במקרה דנן, גם יפים הדברים שנאמרו **בע"א 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל נ' ראבי תופיק, פ"ד נז (4) 673,682 (2003)** (להלן: **עניין תנובה 1**) בנוגע לפגיעה באוטונומיה בגין מחדלה של "תנובה" בעניין הסיליקון בחלב מפי השופטת מ' נאור:

> "אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה יימנעו. מי שרוצה למשל לצרוך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג ותוך הטעיה אינו כזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו... בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבטאות לעתים את האידיאולוגיה שהוא מאמין בה כדרך לחיים נכונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הכשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שמבקש לשמור על כשרות, או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן."

47. ובפרשת "תנובה 2", יפים הדברים אשר נאמרו על – ידי כב' השופטת א' חיות:

> "...ראש הנזק הנתבע בענייננו נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה... הרציונלים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובענייניים אחרים הנוגעים לרשלנות רפואית ישימים בה במידה גם לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעוולה צרכנית שמבצע עוסק המשצה את הצרכן. אכן, באי הגילוי עצמו מהווה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן. ובענייננו, באי פירוט הסיליקון כאחד מרכיביו של המוצר שללה תנובה מן הצרכנים את האפשרות לבחור ולהחליט באופן מושכל האם הם מעוניינים לרכוש ולצרוך אותו. די בכך על מנת להוכיח כי הפגיעה באוטונומיה נגרמה. שאלה אחרת היא השאלה האם די בכך כדי לבסס זכות לפיצוי, או שמא יש להוסיף ולהראות כי נגרם לתובע גם נזק תוצאתי המתבטא בתחושות שליליות בשל כך שחופש הבחירה נשלל ממנו..."

48. בעניין "הפגיעה באוטונומיה", קבע כב' השופטת מלצר, בע"א 8037/06 **שי ברזילי נ.פריניר (הדס) 1987 בע"מ** את הדברים הבאים:

> 56. כפי שציינתי לעיל, עיקר משמעותה של הפגיעה באוטונומיה בפרשה שלפנינו היא בשלילת כוח הבחירה של הצרכן בשל קיומו של מצג משנה, לכאורה, אף גילוין של עניין מהותי בעסקה; אשר בעקבותיהם צרכנים שומרי כשרות לפסח רכשו ו/או הכניסו לגופם מזון, בניגוד לערכי האמונה, הדת, המסורת. או לתפיסות-העולם שבהן הם מחזיקים. פגיעה זו התבשה, לכאורה, אצל חברי הקבוצה שבשמם הוגשה התובענה, כבר בעת קבלת ההחלטה לרכוש, או לצרוך (לאכול) – שלא מדעת ובעקבות ההטעיה לכאורה – את המוצרים מששאי התובענה, במהלך חג הפסח, ואיה משופטת, לכאורה, לכלל הצרכנים חברי הקבוצה שרכשו, או שצרכו בפועל את המוצרים, שלא על דעתם ובניגוד להשקפת עולמם הדתית-מסורתית. פגיעה זו אינה תלויה בתחושות שליליות מאוחרות, העלולות להיגרם לצרכנים בשל פרסום דבר אישורה של הבקשה וחשיפת הפרשה לברכים, והיא קיימת גם בהיעדר ידיעה על אודות ההטעיה הנטענת ועל הודעת הרבנות האזורית בדבר קיומו של "חשש חמץ" במוצרים. לשון אחר: עוגמת הנפש והתחושות השליליות שעלולות להיגרם לצרכנים לאחר שייוודע להם (בעקבות אישור התובענה ופרסומה) כי הם צרכו במהלך חג הפסח מוצרים שהיה בהם "חשש חמץ" – אינן שקולות, בהכרח, לפגיעה באוטונומיה שלהם, פגיעה שהתבשה עם קרות "האירוע המקפח" (ברשאלה מדברי חברת, הנשיאה (בדימ') ד' בינוש ב-ע"א 2718/99 "מדיש" קרסות גמולים בע"מ נ' אלטינס בע"מ (25.8.2012), בפיסקה 43 (להלן: עניין מדיש)).

49. בע"א 1415/13 **ל.ב נגד היינץ רמדיה ואח'** (פורסם ב"נבו"), קבעה כב' השופטת ד' ברק ארז- כי פסיקת פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה **<u>אינה אמורה</u>** להיות מותנית בכך שלחופש הבחירה אשר נשלל מן התובע **<u>נלווה נזק אחר</u>**, ולדבריה:

"פסיקת פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה אינה אמורה להיות מותנית בכך שלחופש הבחירה אשר נשלל מן התובע, נלווה נזק אחר (כך, לדוגמה, תובע בגין טיפול רפואי שניתן ללא הסכמה מדעת אינו נדרש להוכיח כי הטיפול עצמו גרם לו נזק). כל מהותה של התביעה בגין ראש נזק זה, היא שהפיצוי ניתן בשל הפגיעה ביכולת הבחירה של התובע."

50. בענייננו, את הנזק בגין הפגיעה באוטונמיה של הפרט- יש להעריך בסך של **100 שקלים** לכל צרכן בשים לב לעוגמת הנפש הוודאית שתיגרם עקב גילוי העובדות הנכונות בנוגע למוצרים נשואי התובענה.

המסגרת הנורמטיבית

עילת התביעה מכוח עוולת הפרת חובה חקוקה

51. סעיף 63 לפקודת הנזיקין, קובע את מהותה של עוולת הפרת חובה חקוקה כלהלן:

> **א. מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על- פי כל חיקוק, למעט פקודה זו- והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או הגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאילו נתכוון החיקוק.**
>
> **ב. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או הגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני אדם בכלל או של בני אדם מסוג או הגדר שאתם נמנה אותו פלוני.**

52. המשיבה הפרה את הוראות **חוק הגנת הצרכן, צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון) התשנ"ט – 1998, סעיף 9 לחוק התקנים-התשי"ג- 1953 (חובת שמירה על תקן רשמי), הוראותיו תקן ישראלי רשמי 1145- סימון מזון ארוז מראש- מתמוז התשמ"ב (נובמבר 1981) חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו- 2015.**

53. ההפרה של הנתבעת את הוראות החוקים והתקן, גרמה לנזק ממוני כאמור לעיל, כדי עלותו המלאה של המוצר אשר נחזה להיות "טבעוני", אשר המבקשת הייתה נמנעת מלרוכשו מלכתחילה אילו היה מוצג כדין. הנזק האחר אותו גרמה המשיבה הינו הנזק הבלתי ממוני של פגיעה באוטונומית הפרט.

54. המשיבה מנעה מהמבקשת ומהקבוצה המיוצגת את הזכות לקבל מידע אמיתי- עליו יוכלו לבסס את החלטתם באם לרכוש את מוצרייה בין אם לאו באופן כנה ומושכל.

55. הנזק שנגרם לתובעת הוא **מסוג הנזקים אליו נתכוון החיקוק**, שעה שהנתבעת התעלמה כליל מההוראות חללו, והציעה לקהל לקוחותיה, מוצר ו/או מוצרים תוך מצגים כוזבים אסורים ותוך פגיעה בזכות האוטונומיה ובחופש הבחירה.

עילת התביעה מכוח חוק הגנת הצרכן

התובעת תטען כי אריזת המוצר, לא הייתה ראויה לשאת על פניה את הכיתוב "טבעוני" וכי הצגתה ושיווקה לצרכנים בתור שכזאת, עולה כדי הטעיה במשמעות שחוק הגנת הצרכן מעניק למושג זה. אין קושי לקבוע כי ההטעיה העולה כאן מהתנהלותה של הנתבעת, נוגעת לאחד, או יותר מהעניינים הבאים: הטיב, או הסוג של המוצר, השימוש שניתן לעשות במוצר, התועלת שניתן להפיק ממנו והסיכונים הכרוכים בו.

סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו **איסור הטעיה**, קובע כדלקמן:

2.	איסור הטעיה	
	(א)	**לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:**
	(1)	**הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;**
	(4)	**השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם.**

56. **המדובר בהטעיה גסה ושלילת כוח הבחירה של הצרכן בשל קיומו של מצג מטעה, ואי גילויו של עניין מהותי בעסקה.**

57. לא זו אף זו יודגש כי ההטעיה במחדל של אי גילוי "מטופלת" באמצעות סעיף 4 לחוק שכן קיומו של "חשד" שאריות ביצים במוצר מזון טבעוני, עולה בוודאי כדי "פגם או איכות נחותה, או תכונה אחרת הידועה לעוסק, המפחיתים באופן משמעותי מערכו" של המוצר בנסיבות העניין.

58. הנתבעת התעלמה כליל מההוראות הללו, והציעה לקהל לקוחותיה, מוצרים מבלי ליתן להם את חופש הבחירה לבצע קניות אשר דרך הצגת המידע עשויה להשפיע על יחסו של הצרכן אל המוצרים.

59. על- כך יוסף, כי אותו פרט מהותי מעוגן באופן חוקי, כך שההטעיה הינה חמורה יותר.

להלן הוראות סעיפים 3 ו- 4 לחוק הגנת הצרכן:

3.	איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת	
	(ב)	**(א)לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).**

4.	חובת גילוי לצרכן	
	(א)	**(1) עוסק חייב לגלות לצרכן כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;** **(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;**
	(ב)	**עוסק חייב לגלות לצרכן כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.**

עשיית עושר ולא במשפט

60. כאמור לעיל ובמסכת העובדתית שתוארה בבקשה זו, באקט המכוון אשר ננקט על- ידי הנתבעת בפרט שוויון הנפש והאדישות באשר לקיום הוראות המחוקק, יוצא אפוא כי הנתבעת מתעשרת שלא כדין על חשבונם של הצרכנים, עת יוצרת מצג מטעה על גבי מוצריה ומייחסת לצריכתם תכונות שלא להם, שעה שמוצריה הם בגדר מוצרי מזון שאינם טבעוניים באם קיים בהם חשד לעקבות ביצים, ובכך למעשה מאלצת את הצרכנים, לבצע

רכישות בלתי מושכלות, כאשר הנשכר מכל אילו הינו העוסק ובמקרה שבפנינו הנתבעת.

61. נהיר כי הצגת המידע באופן ההולם את הדין עלולה ליצור פיחות בעיני הצרכן בכל הנוגע לצריכת המוצרם וכדאיות נטילתם ותוך כדי כך פגיעה בהשאת רווחיה של המשיבה.

62. אשר על כן, המשיבה מתעשרת על חשבון צרכנייה שלא כדין.

63. הלכה ולמעשה, המשיבה גורפת רווחים לא חוקיים ממחדליה המפורטים לעיל, והנה לנו עוד מטרה של חוק תובענות ייצוגיות אשר יכול ותוגשם באמצעות אישורה של בקשה זו, והיא הרתעה מגריפת רווח בלתי חוקי והשבתו לבעליו (ראו לעניין זה: ת.א (ת"א) **דניאל פרחן נ' מולטילוק בע"מ**).

64. נטילת רווחיה של המשיבה, אשר הגיעו לידיה כתוצאה מפעילות בלתי חוקית זו, מהווה עיקר ממטרות התובענה הייצוגית, שכן ללא השבת רווחים אלו לבעליו האמיתי (הציבור) איזה תמריץ נותר בידי יתר יצרני/ משווקי מוצרי המזון, אשר נכון להיום מקיימים את דרישות החוק, לקיום החוק? שהרי אם הרווח הבלתי החוקי לא יינטל מידי המשיבה משמע כי משתלם לא לקיים את החוק.

<u>הפרת פקודת הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח - 1968, סעיפים 36-35- עוולת הרשלנות</u>

65. סעיפים 36-35 לפקודת הנזיקין מגדירים את עוולת הרשלנות כדלקמן :

<u>סימן ד': רשלנות</u>

35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה.

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף"

66. ראש הנזק הנתבע בעניינו נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה...תחגיון שהנחה בהקשר זה את בית המשפט בעניין פרשת דעקה[1] ובעניינים אחרים הנוגעים לרשלנות רפואית, ישימים בה במידה גם לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמית כתוצאה מעוולה צרכנית שמבצע עוסק המטעה את הצרכן.

67. אשר על כן ותטען התובעת כי הנתבעת התרשלה בכך שלמרות הוראות החוק הברורות, מי מטעמה לא מילא בקפידה אחר הוראותיו והפר בין במעשה ובין במחדל את החובות המוטלות עליו מכוחן של ההוראות.

68. כמו- כן, הנתבעת לא וידאה ו/או פיקחה כי מי מעובדיה או מנהליה או שלוחיה נוהג על- פי החוק ומקיים את הוראותיו.

---

[1] <u>ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל"</u>

69. הנתבעת חייבת בחובת זהירות מושגית המוטלת על עוסק כלפי לקוחות וצרכנים. הנתבעת חייבת גם בחובת זהירות קונקרטית לקיים את החובות החקוקות. מתיאור הנסיבות לעיל, ברי כי הנתבעת הפרה את חובות הזהירות כלפי הלקוחות והצרכנים הפרה גסה ובוטה.

<u>עוולת תרמית</u>

70. סעיף 56 לפקודת הנזיקין קובע:

> **"תרמית היא הצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות-ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון"**

71. התחושות השליליות שמעוררת התנהגותו של המזיק, כלשונה של כב' השופטת חיות בפרשת תנובה 2 (ראה לעיל) כללו בין היתר גם "כעס ורוגז" בשל "התרמית" שחש התובע הייצוגי שם, וכן שנאה, אכזבה, רמאות , שקר, הונאה, חוצפה, עלבון, זלזול, חוסר אחרות והרגשה רעה, שחוו חלק מהאנשים, לאחר שנודע על דבר הוספו של סיליקון חלב דל שומן ע"י "תנובה". זאת לצד תחושות של : גועל, בחילה וחרדה שנגרמו לתובע הייצוגי שם ולחלק מחברי הקבוצה עקב צריכתו של חלב שהוסף לו סיליקון, כתוצאה מהטעיה צרכנית.

72. כוחם של דברים שנאמרו בנוגע לפגיעה באוטונומיה בגין מחדלה של "תנובה", יפה גם לענייננו, כאשר זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה להימנע.

73. וראו בהקשר זה גם את דבריו של כב' השופט מלצר בפרשת פריניר (שם, בעמ' 8), לפיהם:

> לדברים הללו הסכימה גם חברתי, השופטת א' פרוקצ'יה, בחוות דעתה בעניין תמובה 1, אף שלא הצטרפה לתוצאה באותו עניין, וכך היא אמרה שם (בעמ' 897, בפיסקה 13):
>
> "...אכן, עשויים להיות מצבים קיצוניים שבהם הסיעה לגבי מרכיבו של מוצר אכילה, גם כשאין בהם נזק בריאותי, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערכית, מבחינת השקפת עולמו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכלית ספציפית. כך למשל, הצגת מוצר אכילה ככשר למהת שאינו כשר, או הצגת מזון אורגני אף שאינו כזה, או הצגת מוצר כדל-שומן בשעד שלמעשה הוא רב-שומן עשויות במקרים מסוימים להוליד נזק לא ממוני שניתן לומר במידת ודאות כי הוא נגרם באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעוולת ההתבע. בסוג מקרים אלה, מציה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למזון בעל איפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עולם, בין העדפה הנובעת משיקולי טבעונות, ובין העדפה הנבנית על הכלית לשלוט בהיקף הקלוריות הנצרכות מהמזון, וכיוצא באלה ענייגים. פגיעה בהקשרים אלה ביכולתו של הצרכן לבחור את המוצר הראוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ומכן הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכחה. קיומה של העדפה מוגדרת וברורה של הצרכן לרכוש מוצר בעל איכויות מוגדרות עשויה לתת בידו כלי לקיומי לתבוע את נזקו מהמשווק על הפרת הובטו שלא להטעותו לגבי תכונותיו של המוצר הנרכש. עילה מסוג זה עשויה במקרים מתאימים גם להצדיק תובענה ייצוגית, אשר את בני קבוצתה, השותפים לתובענה, ניתן להגדיר ללא קושי מיוחד..."
> (ההדגשות שלי – ח"מ).
>
> גם לגישתה של השופטת א' פרוקצ'יה:
>
> "אין פגיעה באוטונומיה של הפרט הכרוכה בפגיעה באמונתו ובמרקם ערכיו והשקפת עולמו של אדם, כפי שמתבטא, למשל, באשר לצריכת מזון כשר, כפגיעה בזכות הצרכן להניח כי מוצר מזון כלשהו שהוא צורך מכיל יסודות נתונים ולא אחרים, במצב שבו אין לו מראש העדפה מוגדרת לצריכת מוצר מזון בעל מאפיינים מסוימים ומקום שאין במרכיבי המזון המתגים כדי להזיק". (שם, בעמ' 898, בפיסקה 15).

המבקשת תטען, כי העובדות המצוינות לעיל מקיימות את יסודות עוולת התרמית.

<u>הגדרת הקבוצה והסעדים להם זכאים חברי הקבוצה</u>

74. בהתאם לסעיף 10 (א) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שבעקבות אישור התביעה כייצוגית על בית- המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה אשר בשמה תנוהל התובענה:

"אישר בית- המשפט תובענה ייצוגית, יגדיר בהחלטתו את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה, לא יכלל בקבוצה אדם שעילת תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו אושרה התובענה הייצוגית כאמור".

75. התובעת תטען כי את חברי הקבוצה יש להגדיר באופן הבא:

"כל אדם טבעוני ו/או הנמנע מאכילת ביצים ו/או הנמנע מאכילת ביצים מסיבות בריאותיות (רגישות לביצים) ו/או בשל ערכים אישיים, אשר רכש מוצר מסדרת "הסדרה הטבעונית מבית חמים וטעים", בהסתמך על כך כי עסקינן במוצרים אשר אין כל סבירות לגביהם כי הם מכילים ביצים ו/או עקבות ביצים, וזאת החל מ- 7 שנים עובר להגשת הבקשה"

(להלן: **"חברי הקבוצה"**)

76. הסעדים אותם בית- המשפט הנכבד מתבקש לפסוק הינם כלהלן:

א. פיצוי כספי.

ב. צו עשה

ג. סעד הצהרתי.

77. ניתן לפסוק סעדים אילו בהתאם לשיקול הדעת הרחב המוענק לבית- המשפט הנכבד במסגרת תובענה ייצוגית, כפי שפסק כבי השופט בנימיני **בתא. 1065/05 שהי נ' תדיראן (פורסם בנבו, ניתן ביום 14/02/08)** כלהלן:

"הגדרת השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה, מצריכה בירור של הסעדים המבוקשים בבקשה לאישור התובענה הייצוגית. מגמת החוק החדש להעניק לבית- המשפט שיקול דעת רחב בעניין אישור התובענה הייצוגית ודרך ניהולה, מוצאת את ביטויה גם בנושא הסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית. סעיף 20 לחוק דן בסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית ואילו כוללים "מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה".

78. בהתאם להוראות של סעיף **20 (ג) לחוק נקבע כי:**

"מצא בית- המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה כולה או חלקה או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין".

<u>דרישה לצו עשה ולסעד הצהרתי</u>

79. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, לפיו הנתבעת הפרה את הוראות **חוק הגנת הצרכן, הוראות צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון) התשנ"ט – 1998, סעיף 9 לחוק התקנים-התשי"ג- 1953 (חובת שמירה על תקן רשמי), הוראות תקן ישראלי רשמי 1145- סימון מזון ארוז מראש- מתמוז התשמ"ב (נובמבר 1981) והוראות חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו- 2015.**

80. כמו- כן, מתבקש בית- המשפט הנכבד ליתן צו עשה ולהורות למשיבה להסיר את הטובין נשוא בקשה מהמדפים ולהסיר את הכיתוב המטעה מן המוצרים.

81. סעדים שכאלו הינם אפשריים ואף ראויים בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, כפי שנקבע בידי כב' השופט אלטוביה בבש"א (ת"א) 21177/04 **גינדי טל נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ** (נבו, 15/01/09).

<u>הדרישה לסעד הכספי לחברי הקבוצה</u>

82. חשוב לציין כי במסגרת בקשה לאשר תביעה כייצוגית אין חובה לכמת הנזק ולהציגו במדויק. כך גם נפסק בת.א. 2033/00 בש"א 12904/00 **שגיב נ' בנק לאומי** תק-מח 2003(4) 1249:

> **"המבקש "הראה" קיומו של נזק אישי כתוצאה ממעשי ההטעיה. אין מוטלת עליו החובה להראות או להוכיח, בשלב הדיון בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, את שיעור הנזק והיקפו ואין עליו לכמתו, אלא "די בכך" שיראה כי נגרם לו נזק".**

<u>הערכת הנזק הממוני אשר נגרם לחברי הקבוצה</u>

83. על- מנת להעריך ולשום את הנזק הממוני שנגרם לחברי הקבוצה יש צורך לבחון את נתוני המכירות של הנתבעת, לרבות דו"חות ייצור/ הזמנות סחורה ו/או תעודות משלוח אשר הונפקו על ידה ביחס למוצרים נשואי הבקשה אותם היא משווקת.

84. יודגש כי הקבוצה אותה מבקשת התובעת לייצג הנם <u>**ציבור הצרכנים בכללותו.**</u>

85. יודגש כי מלא הנתונים הללו הנם נתונים ודוחות המצויים בידיעתה האישית והבלעדית של הנתבעת, עסקינן במידע שאינו מפורסם ואינו נגיש לידיעת הצרכנים.

86. על כן במידת הצורך שומרת התובעת לעצמה את הזכות לעתור לבית המשפט בבקשה למתן צווים ספציפיים לגילוי המידע הדרוש.

87. <u>**יודגש כי בנקל ניתן להתחקות אחר הנזק המצטבר שהרי אם תמסור הנתבעת פרטים מדויקים ביחס לכמות מכירת המוצר, הרי כי נדע לאמוד את הסעד הכספי של הקבוצה.**</u>

88. לחילופין, יודגש כי בחינת מכלול הנתונים הללו בידי מומחה תעניק אינדיקציה מדויקת להערכת נזקם של חברי הקבוצה, שיעורם של חברי הקבוצה לרבות הפיצוי אותו יש לפסוק לטובתם.

89. לפיכך בשלב זה, בהיעדר נתונים ביחס לשיעור הנזק, ועל דרך האומדנה בלבד תעמיד התובעת את סכום התביעה של חברי הקבוצה בסך של 2,700,000 ₪.

90. כמו- כן, יצוין כי בהתאם לסעיף 20(א) לחוק התובענות הייצוגיות, מונחל מנגנון גמיש, אשר במסגרתו רשאי בית- המשפט לקבוע כיצד ניתן יהא להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א) (3) יתרת הכספים אשר לא ידרשו תועבר לאוצר המדינה.

91. במקרה שבפנינו כשם שפורט לעיל, ניתן יהא לזהות בנקל חלק מחברי הקבוצה ולפצותם בהתאם לניתוח נתונים המצויים ביד המשיבה, שכן מדובר בקהל לקוחות של חברה ידועת שם, אשר על כן נהיר כי שומרת בקלחתה את הדוחות הרלוונטיים לתפוקת המכירות שלה. לחילופין, במידה ויתגלו קשיים באיתור חברי הקבוצה, ניתן יהא ליישם את עקרונות הפיצוי לטובת הציבור הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק.

סוף דבר

92. תובענה ייצוגית זו הכרחית על מנת לממש זכאותם לפיצוי של חברי הקבוצה מאת הנתבעת כפי שיובהר לעיל, בית- המשפט הנכבד יתבקש לפסוק פיצויי ממוצע בסך עשרות שקלים לכל חבר בקבוצה, סכום זה- אין די בו כדי לתמרץ תובע לפתוח בהליך משפטי מורכב ומסובך כנגד גופים עוצמתיים במיוחד כדוגמת הנתבעת וראה בהקשר זה את הדברים שנאמרו ברע"א 4556/94 **טצת ואח' נ' זילברזץ ואח'**, פ"ד מט(5) 774, בעמ' 784.

93. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

93.1 לחייב את הנתבעת, בתשלום פיצוי כספי ובסעדים, כמפורט בתובענה זו, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור ובהקשר זה:

93.1.1 להורות כי כל חבר קבוצה יהיה רשאי להוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר בתצהיר שיוגש למשרד ב"כ התובעת ולהורות כי ב"כ התובעת תשמשנה כ-"ממונה" בהתאם להוראת סעיף 20(ב)(1) לחוק.

93.1.2 לחילופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות בדבר חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; ולהורות כי כל יתרת סכום שנותרה לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, תועבר לאוצר המדינה.

93.2 להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

93.3 להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה.

93.4 להורות על תשלום גמול לתובעת המייצגת.

93.5 לקבוע את שכר הטרחה של באות הכוח המייצגות בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור.

טלי לופו, עו"ד
ב"כ התובעת

שרון ענבר- פוזלון, עו"ד
ב"כ התובעת

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט: המחוזי בתל- אביב
שמות הצדדים: 1. סבינה קלימולין ת.ז. 311641815 באמצעות ב"כ עוה"ד טלי לופו ושרון ענבר-פדלון
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ

נגד

חמים וטעים בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:
שם: טלי לופו עו"ד
כתובת: הנופר 4/17, קריית השרון, נתניה
תפקיד בהליך: ☒ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☐ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל אדם טבעוני ו/או הנמנע מאכילת ביצים ו/או הנמנע מאכילת ביצים מסיבות בריאותיות (רגישות לביצים) ו/או בשל ערכים אישיים, אשר רכש מוצר מסדרת "הסדרה הטבעונית מבית חמים וטעים", בהסתמך על כך כי עסקינן במוצרים אשר אין כל סבירות לגביהם כי הם מכילים ביצים ו/או עקבות ביצים, וזאת החל מ- 7 שנים עובר להגשת הבקשה; מועד הגשת הבקשה: 05/02/17; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם הנתבעת הפרה את חוק הגנת הצרכן; תמצית הבקשה לאישור התובענה: ; הסעד המבוקש: כספי, עשה, הצהרתי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: 2,700,000 [סח"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סח"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

---

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1. תביעה
2. בקשה
3. תצהיר
4. תמונות
5.

02/17/05

חתימה